

Arrest

nr. 69 051 van 24 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BRUEL en van attaché J. VERSRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamil-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Uddapu in het district Puttalam. Sinds oktober 2008 werkte u als taxichauffeur van een motorriksja. In februari 2009 leerde u S (...) kennen. U reed vaak voor hem. U moest maandelijks enkele mensen en een ijsbox voor hem vervoeren. U werd dagelijks gecontroleerd aan de controleposten. Omdat u frequent naar de internationale luchthaven reed en omdat u ook Sinhalees spreekt, verdachten ze u niet. In mei 2010 werd u tegengehouden door het leger. De soldaten zeiden u dat u de "Liberation Tigers of Tamil Eelam" (LTTE) hielp. U ontkende en ze lieten u vertrekken. U belde S (...). Hij vertelde u dat hij er voor zou zorgen als er iets gebeurde en dat u zich geen zorgen diende te maken. U vervoerde daarna nog enkele keren mensen van S (...). Op 22/10/2010 vervoerde u voor hem Y (...) naar de markt van Negombo. Aan het checkpoint van Thathuruoya werd u

tegengehouden. Jullie identiteit werd genoteerd en de details van uw voertuig. De volgende dag werd Y (...) ontvoerd, vernam u later. U vernam later tevens dat Y (...) had verteld dat u voor de "Liberation Tigers of Tamil Eelam" werkte. Op 03/12/2010 kwam 's avonds een witte bestelwagen naar uw huis. Sinhalezen kwamen u zoeken. U was bij een vriend thuis. Ze sloegen uw vader en hielden een geweer tegen uw moeders hoofd. Ze beschuldigden u ervan dat u samen met S (...) voor de LTTE werkte, dat u met uw taxi voor de LTTE reed. Jullie huis werd doorzocht. Ze zeiden dat ze u zouden doden. Uw vader verwittigde u telefonisch. U dook onder bij uw nicht in Chilaw, in Sinhala-gebied. U verbleef er vijf dagen. Dan nam uw vader u mee naar een smokkelaar in Kochikada, nabij Negombo. U verbleef er 20 dagen.

Op 28/12/2010 verliet u Sri Lanka per vliegtuig. Via Dubai vloog u naar Istanbul, Turkije. U verbleef er acht dagen. Op 05/01/2011 werd u met de wagen weggebracht. Jullie reden enkel 's nachts, vijf uren per nacht. Vijf dagen later, op 10/01/2010, kwam u in België aan. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw identiteitskaart, uw rijbewijs, een uittreksel uit het geboorteregister met vertaling, twee voertuiglicenties, één kopie van een voertuiglicentie, puntenlijst lager middelbaar onderwijs, een communicatieformulier van de politie, een "To Whom it May Concern" van een priester, een kopie van een aanvraag tot het bezoek aan een gevangene, Marian Joseph David "Yousf" genaamd, met vertaling en vier enveloppen.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan geen geloof worden gehecht aan uw asielmotief dat de Srilankaanse autoriteiten u zoeken omdat ze u ervan verdenken betrokken te zijn bij de LTTE. U bracht immers een uitermate onsamenhangend en vaag asielaanvraag naar voor. Enerzijds verklaarde u dat ze u aan de controleposten vertrouwden omdat u vaak naar de luchthaven reed en omdat u Sinhala spreekt (CGVS pp. 7-8). Anderzijds verklaarde u dat het feit dat u Sinhala spreekt één van de redenen was waardoor het leger u verdacht van het helpen van de LTTE (CGVS p. 11). U verklaarde tevens dat u vóór mei 2010, vóór u werd beschuldigd om de LTTE te helpen, dagelijks werd gecontroleerd, dat u iedere keer dat u reed werd gecontroleerd en dat ze telkens de details van uw identiteitskaart, vergunning en van uw cliënten opschreven, wat niet rijmt met uw verklaring dat ze u vertrouwden (CGVS p. 13). Verder verklaarde u dat u na mei 2010 niet meer werd tegengehouden aan de controleposten (CGVS p. 13). Voordien had u echter verklaarde dat u op 22/10/2010 werd tegengehouden toen u Y (...) naar de markt van Negombo voerde, dat van jullie beiden de identiteit en de gegevens van uw voertuig werden genoteerd (CGVS p. 11). Nadien kon u niet exact aangeven hoe vaak u toen werd tegengehouden na mei 2010 (CGVS p. 13). U verklaarde u dat u werd verdacht van voor de LTTE te werken omdat u voor S (...) werkte en dat Y (...) was opgepakt door het leger en dat hij vertelde dat die andere mensen met jullie werkte (CGVS p. 11). Gevraagd naar waarin de reden ligt dat u daardoor van werken voor de LTTE werd beschuldigd, wist u eerst niet waarom dat zo was. Vervolgens verklaarde u dat het was omdat Y (...) had gezegd dat u bij de LTTE was betrokken (CGVS pp. 11-12). Gevraagd naar wat S (...) te maken had met de beschuldiging dat u voor de LTTE werkte, wist u het enerzijds niet en anderzijds verklaarde u dat ze S (...) er ook van beschuldigden voor de LTTE te werken. Hoe dan ook kon u, verscheidene keren gevraagd naar verdere toelichtingen waarom u er van werd beschuldigd voor de LTTE te werken, geen eensluidende antwoorden geven en u antwoordde meermaals dat u het niet wist (CGVS p. 12).

Uit wat voorafgaat kan dus worden besloten dat er geen enkele reden is waarom u niet naar Sri Lanka zou kunnen terugkeren. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd.5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Srilankaanse leger op "LTTE". De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd. Er werd werk gemaakt om het hoog aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met "LTTE" in 'High Security Camps' blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de kandidaat-vluchteling aannemelijk heeft gemaakt dat hij tot een van de door het "UNHCR" opgesomde risicoprofielen behoort. Personen die verdacht worden van banden met "LTTE", zoals u in uw geval trachtte aan te tonen, kunnen als een mogelijk risicoprofiel worden beschouwd. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken, namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen, of de kandidaat-vluchteling daadwerkelijk banden heeft met "LTTE" of daarvan wordt verdacht en in die hoedanigheid nood heeft aan internationale bescherming. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS daarvan weten te overtuigen van. Bijgevolg kan dan ook niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten omwille van een gegronde

vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève en dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Geneefse Conventie.

Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan.

De documenten die u neerlegde zijn niet van dien aard dat ze de appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin kunnen ombuigen, ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw rijbewijs en het uittreksel uit het geboorteregister staven enkel uw identiteit en nationaliteit die niet worden betwist. De puntenlijst staft enkel uw scholing die tevens niet wordt betwist. De voertuiglicenties staven dat uw de taksen voor dit voertuig hebt betaald. Het communicatieformulier van de politie stelt dat op 25/01/2011 een arrestatiebevel voor u werd uitgevaardigd. Het communicatieformulier is echter gedateerd op 08/12/2010, ruim anderhalve maand dus vooraleer het arrestatiebevel voor u zou zijn uitgevaardigd. Aan de inhoud van dit politiedocument kan zodoende geen geloof worden gehecht. De "To Whom it May Concern" van de priester stelt dat uw ouders aan de priester verklaarden dat u het land verliet omwille van een onvermijdbaar probleem en een bedreiging voor uw leven. Het document is dus opgesteld louter op basis van verklaringen van uw naaste verwanten en heeft zodoende geen bewijswaarde. Bovendien verklaarde u dat de kerk waar u heen ging, de Sint Francis (Savariya) Church heet en in Uddapu Main ligt (CGVS p. 2). Het document dat u neerlegt, stelt dat u tot de parochie van de ondertekende priester behoort en dat u en uw ouders regelmatig de kerkdiensten bijwonen. Dat document is echter uitgereikt door de Sint Francis (Xavier's) Church in Kattaikadu, Kotthantivu. De kopie van het aanvraagformulier voor bezoek aan een gevangene is louter een kopie en heeft zodoende geen bewijswaarde. Kopie's kunnen door middel van knip- en plakwerk immers gemakkelijk worden vervalst. De vier enveloppen tonen louter aan dat u post ontvangt uit Sri Lanka.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker is het niet eens met de vaststelling dat hij niet voldoende aangetoond heeft banden te hebben met de LTTE of daarvan verdacht wordt. Sinds februari 2009 vervoerde hij meermaals enkele mensen en een ijsbox voor de heer S (...) die behoorde tot de LTTE. Voor mei 2010 waren er weinig problemen en vertrouwden ze verzoeker aan de controleposten, gelet op het feit dat hij reeds meerdere malen de controleposten passeerde in het verleden. In mei 2010 vroegen de soldaten in de controleposten of verzoeker werkt voor de LTTE. Hij ontkende dit en mocht verder rijden. Hierna heeft verzoeker echter de weg langs die controlepost niet dikwijls meer genomen. Hij werd er dan ook slechts weinig tegengehouden. Uiteindelijk werd hij op 22/10/2010 tegengehouden toen hij samen met Y (...) in de taxi reed en er werd hem de vraag gesteld of hij tot de LTTE behoorde. Verzoeker werd ervan verdacht voor de LTTE te werken omdat enerzijds Y (...) zou verklaard hebben dat verzoeker ook bij de LTTE hoorde. Anderzijds vervoerde hij mensen voor de heer S (...) die eveneens bij de LTTE was. Op deze manier werd hij er dan ook van verdacht bij de LTTE te horen en kwam er op 3 december 2010 een witte bestelwagen naar zijn woning op zoek naar hem omdat hij bij de LTTE zou horen.

Verzoeker klaagt de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aan. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 29 juli 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was hij in het gezelschap van een tolk die het Tamil machtig is en heeft hij zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissing is grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

Door de aanvulling van zijn verklaringen weerlegt verzoeker het uitvoerige motief uit de bestreden beslissing met betrekking tot het weinig coherente karakter van zijn asielrelaas niet en meer bepaald: “*U bracht immers een uitermate onsamenhangend en vaag asielrelaas naar voor. Enerzijds verklaarde u dat ze u aan de controleposten vertrouwden omdat u vaak naar de luchthaven reed en omdat u Sinhala spreekt (CGVS pp. 7-8). Anderzijds verklaarde u dat het feit dat u Sinhala spreekt één van de redenen was waardoor het leger u verdacht van het helpen van de LTTE (CGVS p. 11). U verklaarde tevens dat u vóór mei 2010, vóór u werd beschuldigd om de LTTE te helpen, dagelijks werd gecontroleerd, dat u iedere keer dat u reed werd gecontroleerd en dat ze telkens de details van uw identiteitskaart, vergunning en van uw cliënten opschreven, wat niet rijmt met uw verklaring dat ze u vertrouwden (CGVS p. 13). Verder verklaarde u dat u na mei 2010 niet meer werd tegengehouden aan de controleposten (CGVS p. 13). Voordien had u echter verklaard dat u op 22/10/2010 werd tegengehouden toen u Y (...) naar de markt van Negombo voerde, dat van jullie beiden de identiteit en de gegevens van uw voertuig werden genoteerd (CGVS p. 11). Nadien kon u niet exact aangeven hoe vaak u toen werd tegengehouden na mei 2010 (CGVS p. 13). U verklaarde u dat u werd verdacht van voor de LTTE te werken omdat u voor S (...) werkte en dat Y (...) was opgepakt door het leger en dat hij vertelde dat die andere mensen met jullie werkte (CGVS p. 11). Gevraagd naar waarin de reden ligt dat u daardoor van werken voor de LTTE werd beschuldigd, wist u eerst niet waarom dat zo was. Vervolgens verklaarde u dat het was omdat Y (...) had gezegd dat u bij de LTTE was betrokken (CGVS pp. 11-12). Gevraagd naar wat S (...) te maken had met de beschuldiging dat u voor de LTTE werkte, wist u het enerzijds niet en anderzijds verklaarde u dat ze S (...) er ook van beschuldigden voor de LTTE te werken. Hoe dan ook kon u, verscheidene keren gevraagd naar verdere toelichtingen waarom u er van werd beschuldigd voor de LTTE te werken, geen eensluidende antwoorden geven en u antwoordde meermaals dat u het niet wist (CGVS p. 12).*”

De Raad meent dat de verklaringen van verzoeker niet overtuigen. De *a posteriori* uitleg dat verzoeker vanaf mei 2010 nog maar weinig via de controlepost passeerde overtuigt ook niet.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een ‘*extract from the information book of mundel police station*’ (stuk 2), een klacht waarin zijn vader verklaart wat er de avond van 3 december 2010 gebeurd is. Hij

stelt dat hieruit volgt dat er een gegronde vrees voor vervolging is omdat hij ervan verdacht wordt dat hij de LTTE helpt.

Om bewijskracht aan een document te kunnen ontleen dient dit ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen *in casu* niet het geval is.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat de ordehandhaving in Sri Lanka niet verloopt zoals in België. In Sri Lanka komen de autoriteiten eerst op niet-officiële wijze naar zijn woning. Hij is *in casu* kunnen ontsnappen. Pas later wordt er dan een officieel arrestatiebevel uitgereikt. Hij brengt eveneens een stuk bij waaruit de hoeveelheid Tamilslachtoffers blijkt (stuk 4). Dit wordt niet officieel uitgegeven omwille van de autoriteiten.

Dit is geen weerlegging van het motief van de bestreden beslissing: *"Het communicatieformulier van de politie stelt dat op 25/01/2011 een arrestatiebevel voor u werd uitgevaardigd. Het communicatieformulier is echter gedateerd op 08/12/2010, ruim anderhalve maand dus vooraleer het arrestatiebevel voor u zou zijn uitgevaardigd."* Daarenboven verklaart verzoeker niet hoe hij in het bezit kwam van dit intern document van de politie.

De hoeveelheid Tamilslachtoffers tijdens de oorlog in Sri Lanka is geen bewijs van het asielrelaas van verzoeker.

Ter zitting legt verzoeker een origineel uittreksel uit een Tamil krant "Thinakaran" neer waarin gesteld wordt dat inwoners van het dorp verklaard hebben dat mysterieuze mannen een huis in het dorp Sinna Kolony, Udappu wouden binnenvallen. Een origineel persartikel is weliswaar het bewijs dat een artikel met een bepaalde inhoud gepubliceerd werd, maar het is geen bewijs van de authenticiteit van de er in aangehaalde feiten. Het artikel zelf stelt dat het opgesteld werd op basis van verklaringen van dorpsbewoners. Dit stuk heft geen bewijswaarde.

Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 verrechtvaardigen.

Het eerste en tweede middel zijn niet gegrond.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS